

Slutløn af 2,600 Kr. i Stedet for som nu 2,300 Kr. efter 25 Aar, forekommer det mig at være en saa rigelig Forhøjelse, at vi finde det uforsvarligt under Hensyn til de private Erhvervsvirksomheder, der igen deres Skatter skulle betale disse Udgifter, at gaa højere. Vi foreslaa altsaa her at føre Forslaget tilbage til Ministerens Affattelse. — Efter Ministerens Forslag var det i § 6 foreslaaet, at de 8 Postkontrolører af 1ste Grad i Kjøbenhavn skulde opnaa hver 2,800 Kr., men det blev efter Forslag af Udvalgsflertallet ved 2den Behandling forandret til 10. Nu foreslaa vi at blive ved de 8, idet vi mene, at det maa være Rigsdagens Opgave at holde noget igen, saa at vi ikke komme for højt med Lønningerne, og der kan være saa vidt muligt Ensartethed mellem de forskellige Funktionærers Løn, der udføre det samme Arbejde dels i Kjøbenhavn, dels i Provinserne, og mellem de forskellige Etater. Forslagsstillerne gaa ud fra, at det, naar vi for dette Forslags Vedkommende komme for højt med Lønningerne til disse Funktionærer eller deres Alderstillæg, ufejlbarligt vilde føre med sig, at vi ogsaa over for de andre Etater vilde komme til at gaa videre end rimeligt og ønskeligt er under Hensyn til de private Erhvervsvirksomheder i Landet. Forslagsstillerne have ogsaa ment det rigtigt og berettiget at fremsætte Ændringsforslag af den Grund, at den Afstemning, som blev foretaget ved 2den Behandling i Lørdags, ikke forekom os at være noget virkeligt Udtryk for Folketingets Standpunkt i disse Spørgsmaal, idet Forslaget blev vedtaget med et meget lille Flertal, og da vi dernæst alle sammen vide, at mange Medlemmer vare forhindrede i at være til Stede, have vi derfor ikke kunnet se andet, end at det var fuldt forsvarligt og rigtigt paa ny at henstille disse Forslag til det høje Tings Overvejelse, for at der kan blive givet Medlemmerne Lejlighed til at tage endeligt Standpunkt til denne Sag.

Jeg vil anbefale samtlige 4 Ændringsforslag til ærede Medlemmers Vedtagelse ud fra den Betragtning, at de Lønningsforbedringer, der gennemføres, ogsaa naar vore Forslag vedtages, ere fuldt forsvarlige og tilstrækkelig høje, saa at de paagældende Funktionærer kunne leve rimeligt og pænt deraf, ligesom de ere i fuld Samklang med de Livsvilkkaar og Erhvervsbetingelser, hvorunder de private Virksomheder i Landet arbejde. Jeg vil dog, før jeg slutter, tillade mig at tilføje, at naar vi nu foibaentlig i en nær Fremtid faa disse

Lønningslove gennemførte, og derved gennemføre en saa betydelig Forbedring for samtlige Statsfunktionærer i hvert Fald i de mindre lønnedes Kaar, som Tilfældet faktisk bliver, har den almindelige Befolkning i Landet saavel som Rigsdagen Krav paa at naa til Ro paa dette Omraade, saa at vi blive fri for i en lang Aarrække at beskæftige os med Krav om Lønningsforbedringer saa for en og saa for en anden Klasse af Statsfunktionærer. Det maa da blive Rigsdagens Opgave gennem en Omlægning og betydelig Omformning af vore Beskatningsforhold, baade de direkte og de indirekte, at naa til at lette Forholdene for de private Erhvervsvirksomheder og deriblandt ganske specielt for Landbruget, at lette de Byrder, som disse Virksomheder i saa høj Grad maa bære, og lette Trykket af disse Byrder. Jeg vil slutte med at anbefale ærede Medlemmer, som ere enige med mig i disse Betragtninger, at stemme for samtlige de af de 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag.

Alfred Christensen: Jeg skal tillade mig at anbefale ærede Medlemmer ikke at følge det ærede Medlem, som sidst talte (M. Larsen), og ej heller de 14 andre ærede Forslagsstillere, der sammen med ham have stillet Ændringsforslag. Jeg skal ikke komme med nogen lang Motivering deraf, men kun henpege paa, at de Forbedringer, vi her i Tinget vedtogte for nogle faa Dage siden paa Postlønningenslov, ere af en saa moderat og lempelig Natur, at de paa nogen Maade hjælpe de paagældende ud af meget tarvelige og smaa Kaar. Det er en Hjælp for dem, og det føltes som en Hjælp, og det vakte den Dag Glæde hos vedkommende, at de fik denne Hjælp fra Folketingets Side til denne ringe og beskedne Lønningsforbedring. Hvis vi nu gaa tilbage her og tage med den ene Haand, hvad vi for faa Dage siden gav med den anden Haand, vil det blive en Skuffelse for alle dem, der skulle have Lod og Del i den bevilgede Lønningsforbedring, men det vil være at gøre disse Mennesker blodig Uret, uden i Virkeligheden at hjælpe Statskassen eller nogen Skatteborger i nogen nævneværdig eller væsentlig Grad. Det ærede Medlem, der sidst talte, hører til Landboerne her i Salen, de Landboere, der vente sig Skattelettelse af de paa Rigsdagen foreliggende Skattelove, og Landboerne ville jo nok derigennem faa saa megen Skattelettelse, at det vil være muligt for dem at betale disse Folk, og gøre det med Glæde, saa at Statsfunctio-